

повърхността на описаната призми, и че разликата между повърхностите на цилиндра и призмите може да бъде направена по малка отъ всѣка величина. И така, *повърхността на цилиндра е прѣдѣлъ между повърхностите на вписаните и описаните призми.*

§ 279. Провождъниятъ трижгълникъ ABC (черт. 335), като се върти около единъ отъ своите катети AB, който си остава неподвиженъ, образува тѣло ACD, което се нарича *правъ кръглестъ конусъ.*

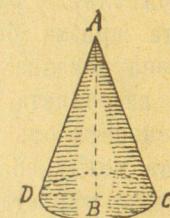
Неподвижната страна AB се нарича *ось, също и височина, страната AC—образуваща линия, кръга DC,—които е описанъ отъ движението на катета BC,—основа, а точката A—връхъ на конуса.*

Може да се образува правия кръглестъ конусъ също и отъ движението на правата AC, една край на която се движи по окръжността на кръга, между това другия край A остава неподвиженъ на перпендикуляра, който е издигнатъ къмъ кръга въ центра му.

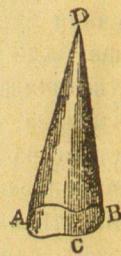
Коническа повърхност въобще (черт. 336) се нарича повърхността, която е образувана отъ движението на правата DA, на която една край D остава неподвиженъ, между това другия край A се движи по нѣкоя крива ABC. Но въ елементарната геометрия, отъ всичките конически повърхности, се разглежда само повърхността на правия кръглестъ конусъ, а затова въ елементарната геометрия него го наричатъ просто конусъ.

Ако прѣсъчимъ конуса съ плоскост успоредна на основата, то ще се получи тѣло ABDC (черт. 337), което се нарича *прѣсъченъ конусъ.*

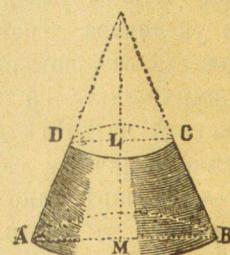
Очевидно е, че прѣсъчения конусъ може да се образува, като се движи трапеца MBDL около страната си ML, къмъ която успоредните страни сѫ перпендикуляри. Кръговетъ, който сѫ описани отъ страните MB и LD се наричатъ *основи, растоянието между тѣхъ—височина, а линията DB—образуваща.*

Черт. 335.

Черт. 336.

Черт. 337.